

SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-162-03

Druk nr 2114
Warszawa, 15 października 2003 r.

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,**

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia 2003 r.

o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

Art. 1. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Podatkowi podlegają:

1) następujące czynności cywilnoprawne:

- a) umowy sprzedaży oraz zamiany rzeczy i praw majątkowych,
- b) umowy pożyczki,
- c) umowy darowizny – w części dotyczącej przejęcia przez obdarowanego długów i ciężarów albo zobowiązań darczyńcy,
- d) umowy dożywocia oraz ustanowienia odpłatnej renty,
- e) umowy o dział spadku oraz umowy o zniesienie współwłasności – w części dotyczącej spłat lub dopłat,
- f) umowy majątkowe małżeńskie,
- g) ustanowienie hipoteki,

- h) ustanowienie odpłatnego użytkowania, w tym nieprawidłowego, oraz odpłatnej służebności,
 - i) umowy depozytu nieprawidłowego,
 - j) umowy spółki (akty założycielskie),
- 2) zmiany umów wymienionych w pkt 1, jeżeli powodują one podwyższenie podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych,
- 3) orzeczenia sądów, w tym również polubownych, oraz ugody, jeżeli wywołują one takie same skutki prawne, jak czynności cywilnoprawne wymienione w pkt 1 lub 2.
2. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o czynnościach cywilnoprawnych, przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do przedmiotów opodatkowania określonych w ust. 1 pkt 2 i 3.
3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
- 1) „spółka osobowa” – spółka: cywilna, jawna, partnerska, komandytowa lub komandytowo-akcyjna,
 - 2) „spółka kapitałowa” – spółka: z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcyjna,
 - 3) „siedziba spółki” – siedziba spółki określona w umowie (statucie) spółki,
 - 4) „rzeczywisty ośrodek zarządzania” – miejscowość, w której ma siedzibę organ zarządzający spółki kapitałowej,
 - 5) „Państwo Członkowskie” – państwo będące członkiem Unii Europejskiej;
 - 6) „podatek kapitałowy” – podatek, który zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, jest pobierany od kapitału spółki kapitałowej lub od jego podwyższenia.

4. W przypadku umowy spółki za zmianę umowy uważa się:
- 1) przy spółce osobowej – wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki wkładu, którego wartość powoduje zwiększenie majątku spółki albo podwyższenie kapitału zakładowego, pożyczkę udzieloną spółce przez wspólnika, dopłaty oraz oddanie przez wspólnika spółce rzeczy lub praw majątkowych do nieodpłatnego używania,
 - 2) przy spółce kapitałowej – wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki wkładu, którego wartość powoduje podwyższenie kapitału zakładowego, oraz dopłaty,
 - 3) przekształcenie, podział lub łączenie spółek, jeżeli ich wynikiem jest zwiększenie majątku spółki lub podwyższenie kapitału zakładowego,
 - 4) przeniesienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzeczywistego ośrodka zarządzania spółki kapitałowej lub jej siedziby, jeżeli nie znajdowały się poprzednio na terytorium Państwa Członkowskiego, bądź jeśli znajdowały się w takim Państwie, jeżeli umowa spółki nie podlegała podatkowi kapitałowemu.
5. Czynności cywilnoprawne podlegają podatkowi, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7, jeżeli ich przedmiotem są:
- 1) rzeczy znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub prawa majątkowe wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) rzeczy znajdujące się za granicą lub prawa majątkowe wykonywane za granicą, w przypadku gdy nabywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej i czynność cywilnoprawna została dokonana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Umowa spółki oraz jej zmiana podlega podatkowi, jeżeli w chwili dokonania czynności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się:

- 1) w przypadku spółki osobowej – siedziba tej spółki,
- 2) w przypadku spółki kapitałowej:
 - a) rzeczywisty ośrodek zarządzania albo
 - b) siedziba tej spółki – jeżeli jej rzeczywisty ośrodek zarządzania nie znajduje się na terytorium żadnego z Państw Członkowskich, a jeżeli ośrodek ten znajduje się w takim państwie, gdy umowa spółki nie podlega podatkowi kapitałowemu w tym Państwie.

7. Umowy majątkowe małżeńskie podlegają podatkowi, jeżeli przynajmniej jedna ze stron umowy ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) umowy sprzedaży oraz zamiany rzeczy, które w rozumieniu przepisów prawa celnego stanowią towary:

- a) wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego,
- b) objęte procedurą składu celnego.”;

3) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przy umowie spółki:

- a) przy zawarciu umowy – wartość wkładów wniesionych do majątku spółki albo wartość kapitału zakładowego,

- b) przy zmianie umowy – wartość wkładów powiększających majątek spółki albo wartość, o którą podwyższono kapitał zakładowy,
- c) przy dopłatach – kwota dopłat,
- d) przy pożyczce udzielonej spółce przez wspólnika – kwota lub wartość pożyczki,
- e) przy oddaniu spółce rzeczy lub praw majątkowych do nieodpłatnego używania – roczna wartość nieodpłatnego używania, którą przyjmuje się w wysokości 4% wartości rynkowej rzeczy lub prawa majątkowego oddanego do nieodpłatnego używania,
- f) przy przekształceniach spółek – wartość majątku wniesionego do spółki albo wartość kapitału zakładowego,”;

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Od podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 pkt 8, odlicza się:

- 1) kwotę wynagrodzenia wraz z podatkiem od towarów i usług, pobraną przez notariusza za sporządzenie aktu notarialnego, obejmującego umowę spółki albo jej zmianę, jeżeli powoduje ona powiększenie majątku spółki albo podwyższenie kapitału zakładowego,
- 2) opłatę sądową związaną z zarejestrowaniem spółki w rejestrze przedsiębiorców lub zmianą wpisu w tym rejestrze dotyczącą wkładu do spółki albo kapitału zakładowego,
- 3) opłatę za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszenia o wpisach, o których mowa w pkt 2,
- 4) wartość wkładów wnoszonych do majątku spółki lub powiększających jej majątek, wartość kapitału zakładowego

lub jego podwyższenia, kwoty dopłat, kwoty lub wartość pożyczek oraz wartość rzeczy i praw majątkowych oddanych spółce do nieodpłatnego używania – przez podmioty zwolnione na podstawie art. 8 pkt 2-5 lub na podstawie przepisów odrębnych ustaw,

- 5) wartość wkładów do majątku spółki lub kapitału zakładowego, która w wyniku zawarcia umowy spółki lub jej zmiany w związku z przekształceniem, podziałem lub łączeniem spółek, była opodatkowana podatkiem od czynności cywilnoprawnych przed dokonaniem tych czynności,
- 6) kwoty dopłat w spółce kapitałowej, które były opodatkowane podatkiem od czynności cywilnoprawnych, a następnie zostały przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) od umowy spółki 0,5 %.”,

b) uchyla się ust. 2;

5) w art. 9:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przeniesienie własności nieruchomości lub ich części, wraz z częściami składowymi, z wyjątkiem budynków mieszkalnych lub ich części znajdujących się na obszarze miast, w drodze umów:

a) sprzedaży,

b) dożywocia,

c) o dział spadku lub o zniesienie współwłasności – w części dotyczącej spłat lub dopłat,

- d) darowizny – w części dotyczącej przejęcia przez obdarowanego długów i ciężarów albo zobowiązań darczyńcy,
- e) zamiany – do wysokości wartości rynkowej nieruchomości wraz z jej częściami składowymi,
- f) odpłatnej renty,

pod warunkiem, że w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, w chwili dokonania czynności, nabyte grunty stanowią gospodarstwo rolne albo utworzą gospodarstwo rolne lub wejdą w skład gospodarstwa rolnego będącego własnością nabywcy,”;

- b) w pkt 10 dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) przez wspólnika (akcjonariusza) spółce kapitałowej,”,

- c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) umowy spółki:

- a) zawarte wskutek przekształcenia, podziału lub łączenia w części dotyczącej kapitału zakładowego, którego wartość przed dokonaniem czynności została opodatkowana podatkiem kapitałowym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) których skutkiem jest przeniesienie rzeczywistego ośrodka zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej z innego Państwa Członkowskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wartość kapitału spółki była opodatkowana podatkiem kapitałowym w Państwie Członkowskim,”;

- 6) w art. 10 ust. 3a i 3 b otrzymują brzmienie:

„3a. Płatnicy wplacają pobrany podatek na rachunek organu podatkowego właściwego ze względu na siedzibę płatnika.

- 3b. Notariusze, jako płatnicy podatku, są obowiązani do przekazywania organowi podatkowemu właściwemu ze względu na siedzibę płatnika odpisów sporządzanych aktów notarialnych dotyczących czynności cywilnoprawnych stanowiących przedmiot opodatkowania.”;
- 7) w art. 11 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) podwyższenie kapitału spółki nie zostanie zarejestrowane lub zostanie zarejestrowane w wysokości niższej niż określona w uchwale – w części stanowiącej różnicę między podatkiem zapłaconym i podatkiem należnym od podwyższenia kapitału ujawnionego w rejestrze przedsiębiorców.”;
- 8) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
- „Art.13a. Organem podatkowym właściwym rzeczowo w sprawach podatku od czynności cywilnoprawnych jest naczelnik urzędu skarbowego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 110, poz. 1039) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Jeżeli górna granica stawki podatku, o której mowa w ust. 1 pkt 2, 4 lub 6, jest niższa od odpowiedniej stawki minimalnej, określonej w załącznikach nr 1-3 do ustawy, górnej granicy stawki nie uwzględnia się. W tym przypadku rada gminy przyjmuje stawkę podatku od środków transportowych dla poszczególnych rodzajów pojazdów w wysokości odpowiedniej stawki, określonej w załącznikach nr 1-3 do ustawy.”;
- 2) art. 20a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 20a. 1. W przypadku nieuchwalenia stawek podatków lub opłat lokalnych, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 14 pkt 1 oraz art. 19 pkt 1, stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku nieuchwalenia stawek podatku od środków transportowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 lub 6, jeżeli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 do ustawy.”.

Art. 3. Do czynności cywilnoprawnych, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Przepis art. 6 ust. 9 pkt 5 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie:

- 1) w przypadku przekształcenia lub łączenia spółek – także do wartości majątku spółki lub kapitału zakładowego opodatkowanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1995 r. Nr 86, poz. 433, z 1997 r. Nr 117, poz. 751 i Nr 137, poz. 926 oraz z 2000 r. Nr 68, poz. 805);
- 2) w przypadku podziału spółek – wyłącznie do wartości majątku spółki lub kapitału zakładowego wniesionego od dnia akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Art. 5. Kwot dopłat w spółce kapitałowej, o których mowa w art. 6 ust. 9 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie odlicza się od podstawy opodatkowania, jeżeli dopłaty zostały wniesione przed dniem akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 1 pkt 2 i pkt 5 lit. a i art. 2 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r. oraz art. 1 pkt 8 i art. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 121, poz. 1031 i Nr 199, poz. 1672 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 96, poz. 874 i Nr 137, poz. 1302).

UZASADNIENIE

I. Zmiany w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych

Projekt ustawy ma na celu przede wszystkim dostosowanie przepisów ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 121, poz. 1031 i Nr 199, poz. 1672 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 96, poz. 874 i Nr 137, poz. 1302) w zakresie opodatkowania podwyższenia kapitału w spółkach, do Dyrektywy Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (69/335/EWG). Dodatkowo dokonano zmian polegających na doprecyzowaniu przepisów dotyczących zwolnienia od podatku od czynności cywilnoprawnych wynikających z nabycia gospodarstw rolnych oraz na wyłączeniu z opodatkowania umów sprzedaży i zamiany rzeczy, które w rozumieniu przepisów prawa celnego, stanowią towary wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego

oraz objęte procedurą składu celnego. Ponadto określono wprost właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach podatku od czynności cywilnoprawnych.

Zmiany związane z implementacją Dyrektywy Rady Nr 69/335/EWG

W celu wdrożenia postanowień Dyrektywy, zgodnie z którymi podatek kapitałowy pobierany jest w tym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się rzeczywisty ośrodek zarządzania spółki kapitałowej, było niezbędne zdefiniowane w ustawie pojęcia rzeczywistego ośrodka zarządzania spółki kapitałowej. W związku z tym zaproponowano przyjęcie definicji, zgodnie z którą ośrodkiem tym jest miejscowość, w której ma siedzibę organ zarządzający spółki kapitałowej. Wprowadzono także słownik innych pojęć dotyczących spółek, takich jak: spółka kapitałowa, spółka osobowa, siedziba spółki, Państwo Członkowskie oraz podatek kapitałowy (art. 1 pkt 1 projektu). Przyjęta w projekcie definicja podatku kapitałowego odwołuje się do wszystkich podatków o podobnym charakterze pobieranych w Państwach Unii Europejskiej na zasadach wynikających z przepisów Dyrektywy.

Zgodnie z głównym założeniem Dyrektywy kapitał spółki powinien być opodatkowany w Państwach Członkowskich jednokrotnie, w związku z czym proponuje się odstępianie od opodatkowania:

- 1) czynności polegającej na przeniesieniu rzeczywistego ośrodka zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej z innego Państwa Członkowskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wartość kapitału spółki była uprzednio opodatkowana podatkiem kapitałowym w Państwie Członkowskim (art. 1 pkt 5 lit. c projektu),
- 2) umów spółek zawartych wskutek przekształcenia, podziału lub łączenia w części dotyczącej kapitału zakładowego, którego wartość przed dokonaniem czynności była opodatkowana podatkiem kapitałowym (art. 1 pkt 5 lit. c projektu),
- 3) podwyższenia kapitału zakładowego pochodzącego z dopłat wspólników, jeżeli dopłaty te były uprzednio opodatkowane (art. 1 pkt 3 lit. b projektu).

W Dyrektywie zakłada się opodatkowanie kapitału w spółkach kapitałowych ze wskazaniem czynności, które obligatoryjnie lub fakultatywnie podlegają podatkowi kapitałowemu.

W związku z tym, że w świetle przepisów Dyrektywy pożyczki udzielane spółce kapitałowej przez jej wspólnika nie podlegają podatkowi kapitałowemu, w projekcie zaproponowano zwolnienie tych czynności od podatku. Natomiast sposób opodatkowania spółek osobowych pozostawiono bez zmian.

Zgodnie z nakazem Dyrektywy wprowadzono zmianę umożliwiającą pomniejszenie podstawy opodatkowania o wydatki bezpośrednio związane z podwyższeniem kapitału, do których zaliczono:

- 1) wynagrodzenie notariusza za sporządzenie aktu notarialnego obejmującego umowę spółki lub jej zmianę,
- 2) opłatę sądową związaną z zarejestrowaniem spółki w rejestrze przedsiębiorców, jak również ze zmianą wpisu w tym rejestrze dotyczącą wkładu do spółki albo kapitału zakładowego,
- 3) opłatę za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym obligatoryjnego ogłoszenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców dotyczącego czynności podlegających podatkowi (art. 1 pkt 3 lit. b projektu).

Projekt przewiduje zamknięty katalog odliczeń w celu realizacji postulatu pewności podatkowej i przestrzegania praw podatnika, a także uniknięcia trudności interpretacyjnych.

Za zmianę o zasadniczym znaczeniu należy uznać wprowadzenie jednej stawki podatku w wysokości 0,5% (obowiązująca regresywna skala podatkowa przewiduje stawki wynoszące odpowiednio 1%, 0,5% oraz 0,1% w zależności od wartości wkładów lub wysokości kapitału zakładowego). Propozycja ta wpłynie na uproszczenie sposobu obliczenia podatku od umowy spółki (art. 1 pkt 4 projektu).

Dyrektywa przewiduje maksymalną stawkę podatku w wysokości 1%. Analiza przepisów implementujących Dyrektywę w poszczególnych państwach wskazuje, że stawki podatku kształtują się na poziomie od 0,5% do 1% (np. Belgia – 0,5%, Hiszpania – 1%).

W związku z tym, że przepisy Dyrektywy odnoszą się jedynie do spółek kapitałowych, zmiany zaproponowane w projekcie dotyczą przede wszystkim tego typu spółek, przy pozostawieniu niezmienionej, co do zasady, regulacji dotyczącej spółek osobowych. Wyjątek dotyczy przepisów określających stawkę podatku i wydatków, o które możliwe będzie zmniejszenie podstawy opodatkowania, które dotyczyć będą obu typów spółek (art. 1 pkt 1 projektu). Zróżnicowanie sytuacji prawnej spółek osobowych i kapitałowych w zakresie opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych wynika z ich odmienności ustrojowych. Podział spółek na osobowe i kapitałowe wynika przede wszystkim z ich charakteru i rodzaju więzi łączących wspólników, wskazując, który element – osobowy, czy kapitałowy – ma zasadnicze znaczenie. Należy zauważyć, że zasady funkcjonowania spółek kapitałowych, w tym w zakresie podwyższania kapitału zakładowego, zostały szczegółowo określone w Kodeksie spółek handlowych. W związku z powyższym utrzymanie przepisów w zakresie opodatkowania umów spółek osobowych ma na celu uniemożliwienie obchodzenia przepisów podatkowych, np. przez zawieranie umów pożyczek między wspólnikami a spółką zamiast podwyższania wniesionych do spółek wkładów. Ponadto wprowadzenie zwolnienia umów pożyczek również w odniesieniu do spółek osobowych spowodowałoby znaczne zmniejszenie wpływów z podatku od czynności cywilnoprawnych, a tym samym miałyby wpływ na obniżenie dochodów budżetów gmin.

Mając na uwadze rozwiązania wspólnotowe, proponuje się zniesienie zwolnienia z podatku umów spółek, których przedmiotem działalności jest pozyskiwanie oraz produkcja materiałów budowlanych z miejscowych surowców (art. 1 pkt 5 lit. c projektu). Pozostawienie tego zwolnienia naruszałoby warunki konkurencji na wspólnym rynku.

Wyłączenie z opodatkowania czynności dokonywanych w składach celnych i wolnocłowych oraz w wolnych obszarach celnych

W projekcie wprowadzono przepis wyłączający z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych umowy sprzedaży i zamiany rzeczy, których przedmiotem są towary (w rozumieniu przepisów prawa celnego):

- 1) wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego,

2) objęte procedurą składu celnego (art. 1 pkt 2 projektu).

Opodatkowanie tych transakcji podatkiem od czynności cywilnoprawnych narusza istotę funkcjonowania składów celnych i wolnocłowych oraz wolnych obszarów celnych, które są traktowane jako eksterytorialne. Ponadto pozostawienie opodatkowania tych transakcji podatkiem od czynności cywilnoprawnych mogłoby spowodować narażenie Polski na zarzut niezgodności regulacji z postanowieniami ratyfikowanej Międzynarodowej Konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r.

Zmiany dotyczące opodatkowania nabycia gospodarstw rolnych

W projekcie proponuje się doprecyzowanie przepisów, dotyczących zwolnienia przeniesienia własności gospodarstw rolnych od podatku (art. 1 pkt 5 lit. a projektu).

W obecnym stanie prawnym wątpliwości budzi zakres zwolnienia, w szczególności możliwość objęcia nim nabycia budynków gospodarczych oraz budynków mieszkalnych znajdujących się poza granicami administracyjnymi miast. Wobec trudności interpretacyjnych zgłoszonych przez organy podatkowe oraz organy samorządu notariuszy, a także liczne przypadki, w których zwolnienie jest stosowane w zakresie znacznie szerszym niż wynika z brzmienia przepisu, istnieje konieczność ścisłego określenia zakresu zwolnienia.

W związku z powyższym proponuje się, aby zwolnione było nabycie nieruchomości i ich części wraz z częściami składowymi (z wyjątkiem budynków mieszkalnych lub ich części znajdujących się na obszarze miast), pod warunkiem, że w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, w chwili dokonania czynności nabyte grunty stanowią gospodarstwo rolne albo utworzą gospodarstwo rolne lub wejdą w skład gospodarstwa rolnego będącego własnością nabywcy.

II. Zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych

Nowelizacja ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683, oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874

i Nr 110, poz. 1039) ma na celu utrzymanie zgodności przepisów ustawy z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (1999/62/WE), w związku z faktem, że przy obecnym niskim wskaźniku inflacji wysokość niektórych stawek minimalnych wynikających z Dyrektywy może przekroczyć wysokość stawek maksymalnych określonych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 12b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Minister Finansów przelicza stawki minimalne podatku od środków transportowych określone w załącznikach do ustawy na następny rok podatkowy, zgodnie z procentowym wskaźnikiem kursu euro na dzień 1 października danego roku, w stosunku do kursu euro w roku bazowym i ogłasza je w drodze w obwieszczenia. Rokiem bazowym jest rok 2000, w którym kurs euro przyjęto na poziomie 3,9562 zł/euro. W sytuacji, gdy wskaźnik kursu euro jest niższy niż 5%, stawki nie ulegają przeliczeniu na następny rok podatkowy. Powyższy mechanizm waloryzacji euro wynika z art. 10 Dyrektywy.

Dotychczas ze względu na wahania wskaźnika kursu euro poniżej 5% nie było konieczności przeliczania stawek minimalnych podatku od środków transportowych.

Jednocześnie w ww. ustawie określono górne granice stawek (stawki maksymalne) podatku od środków transportowych. Stawki te są waloryzowane corocznie w stopniu odpowiadającym, ogłaszanemu przez prezesa GUS, wskaźnikowi wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawki ulegają przeliczeniu, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Wysokość stawek obowiązujących na terenie gminy ustala, w drodze uchwały, rada gminy, mając na względzie zarówno górne granice stawek, jak i stawki minimalne wynikające z ustawy.

Średni kurs euro w sierpniu br. wyniósł 4,3668 zł. Przyjmując wahania kursu $\pm 0,10$ zł, wskaźnik kursu euro, wyliczony zgodnie z ww. art. 12b, będzie wahał się w granicach 10 %. W związku z powyższym, wystąpi konieczność przeliczenia stawek minimalnych podatku od środków transportowych na rok 2004. Przy tak niskim wskaźniku inflacji, szacowanym na nie więcej niż 1%, jest wysoce prawdopodobne, że obowiązujące na rok podatkowy 2004 niektóre stawki minimalne podatku od środków transportowych będą wyższe od stawek maksymalnych.

W takiej sytuacji rady gmin nie będą mogły uchwalić wszystkich stawek podatku od środków transportowych na przyszły rok podatkowy, gdyż niektóre stawki nie spełnią jednocześnie obu kryteriów ustawowych. W efekcie, zgodnie z art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zastosowanie znajdą stawki obowiązujące w poprzednim roku podatkowym, które nie będą jednak uwzględniały mechanizmu waloryzacji względem kursu euro, wynikającego z powołanej wyżej dyrektywy unijnej (stawki nie będą zgodne z Dyrektywą). Zmiany treści art. 10 i art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych mają na celu wyeliminowanie powyższego ryzyka. Nowelizacja polega na wprowadzeniu przepisu, zgodnie z którym w przypadku, gdy górna granica stawki podatku od środków transportowych będzie niższa od stawki minimalnej, wówczas rada gminy przyjmuje dla takiego pojazdu stawkę minimalną określoną w załączniku do ustawy.

Wejście w życie nowelizacji.

Proponuje się, aby zmiany w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych, dotyczące opodatkowania umowy spółki i jej zmiany, jako implementujące przepisy Dyrektywy, weszły w życie z dniem akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Projekt przewiduje wejście w życie art. 2 pkt 1 z chwilą ogłoszenia, aby rady gmin mogły w roku bieżącym uchwalić stawki od środków transportowych na rok podatkowy 2004. Wejście w życie pozostałych przepisów przewidziano na dzień 1 stycznia 2004 r., aby rady gmin uwzględniły skutki tych zmian w budżetach gmin na 2004 r.

I. Cel wprowadzenia ustawy

Projekt ustawy zawiera przepisy dostosowujące opodatkowanie spółek do Dyrektywy Rady z dnia 17 lipca 1969 r. 69/335/EWG. Podmiotami, na które będzie oddziaływać przedmiotowy akt normatywny są w szczególności spółki oraz podmioty dokonujące transakcji w składach celnych, jak również posiadacze środków transportowych.

Zasadnicze zmiany polegają na wprowadzeniu przepisów umożliwiających pomniejszenie podstawy opodatkowania o enumeratywnie wymienione wydatki związane z podwyższeniem kapitału oraz wprowadzeniu jednej stawki podatkowej od umowy spółki w wysokości 0,5 % (normy Dyrektywy przewidują stawkę maksymalną 1%).

Przyjęte w projekcie rozwiązanie polegające na objęciu umowy spółki jedną stawką, bez względu na wysokość wnoszonego do spółki kapitału, jest rozwiązaniem korzystnym dla małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności dla spółek, w których wartość kapitału zakładowego nie przekroczy kwoty 55 000 złotych. W przypadku pozostałych spółek, jakkolwiek kwota podatku od umowy spółki będzie wyższa niż obliczona według obowiązujących przepisów, to obciążenie z tytułu podatku zostanie zrównoważone jednoczesnym wprowadzeniem przepisów określających możliwość dokonywania odliczeń od podstawy opodatkowania.

Zrównoważenie to, w przypadku spółek kapitałowych, co do których obowiązują wyższe wymogi dotyczące wysokości kapitału, wynika także z ograniczenia katalogu czynności traktowanych jako zmiana umowy spółki.

W ramach implementacji przepisów unijnych, projekt przewiduje również zmiany dotyczące zniesienia w ustawie zwolnienia z podatku umów spółek, których przedmiotem działalności jest pozyskiwanie oraz produkcja materiałów budowlanych z miejscowych surowców.

Ponadto w projekcie wprowadzono wyłączenie z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych umów sprzedaży i zamiany rzeczy, które w rozumieniu przepisów prawa celnego, stanowią towary wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego oraz objęte procedurą składu celnego.

Celem zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych jest umożliwienie radom gmin podjęcia uchwał w sprawie wysokości stawek podatku od środków transportowych w przypadku gdy stawki minimalne będą wyższe od stawek maksymalnych określonych w ustawie zgodnie z przepisami unijnymi.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu ustawy został przekazany Krajowej Radzie Doradców Podatkowych oraz Krajowej Radzie Notarialnej, jak również niektórym organizacjom samorządu terytorialnego (Związkowi Miast Polskich, Związkowi Gmin Wiejskich RP, Unii Metropolii Polskich i Unii Miasteczek Polskich).

Organizacje samorządu terytorialnego nie zgłosiły uwag do projektu ustawy. Projekt uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt został przekazany dodatkowo do konsultacji społecznych podmiotom reprezentującym przedsiębiorców, w tym Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club oraz Krajowej Izbie Gospodarczej, która zaproponowała, aby wprowadzić dwie stawki podatkowe od umowy spółki. Propozycja nie została uwzględniona, jako niezgodna z Dyrektywą z dnia 17 lipca 1969 r. 69/335/EWG, która przewiduje jedną stawkę dla umów spółek.

Tekst projektu ustawy został także opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

Ze względu na to, że wejście w życie ustawy nie spowoduje kosztów dla budżetu państwa oraz nie wywoła szerszych skutków społeczno-ekonomicznych, nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy w tym zakresie.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego

Wdrożenie projektu ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. Oszacowanie skutków finansowych związanych z wejściem w życie ustawy dla budżetów gmin nie jest możliwe, ze względu na trudną do przewidzenia liczbę czynności spełniających dyspozycje projektowanych przepisów. Biorąc pod uwagę dotychczasową dynamikę zmian w podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy spółki, przewiduje się, że proponowane zmiany w niewielkim stopniu wpłyną na wysokość dochodów budżetów gmin, natomiast dokładne wyliczenie skutków nie jest możliwe, ze względu na niemożliwą do przewidzenia liczbę zdarzeń podlegających opodatkowaniu.

Podobnie niemożliwe jest oszacowanie skutków finansowych dla budżetów gmin, wynikających z nowelizacji przepisów o podatku od środków transportowych, ze względu na nieznaną liczbę zdarzeń powodujących powstanie obowiązku podatkowego w roku 2004.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą wpływać na konkurencyjność gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

Przedmiotem projektowanej ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych jest z jednej strony dostosowanie przepisów ww. ustawy w zakresie opodatkowania podwyższenia kapitału do rozwiązań zawartych w Dyrektywie Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. WE L 249, 03.10.1969), a z drugiej strony przyjęcie rozwiązań wprowadzających wyłączenie z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych umów sprzedaży i zamiany rzeczy, które w rozumieniu przepisów prawa celnego, stanowią towary wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu celnego bądź objęte procedurą składu celnego. Poza tym przedłożona nowelizacja wprowadza zmianę do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w celu utrzymania zgodności przepisów tej ustawy z Dyrektywą Parlamentu i Rady 1999/62/EWG z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187, 20.07.1999).

Przedłożona nowelizacja wprowadza definicje takich pojęć, jak: spółka kapitałowa, siedziba spółki, rzeczywisty ośrodek zarządzania. Zgodnie z zasadą przyjętą w Dyrektywie 69/335/EWG, że kapitał spółki powinien być opodatkowany w Państwach Członkowskich jednokrotnie, odstępuje się od opodatkowania m.in. czynności polegającej na przeniesieniu rzeczywistego ośrodka zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej z innego Państwa Członkowskiego na terytorium RP, jeżeli wartość kapitału była uprzednio opodatkowana podatkiem kapitałowym w Państwie Członkowskim. Projektowana nowelizacja wprowadza jednolitą stawkę podatku w wysokości 1%.

W projektowanym art. 6 ustęp 9 wprowadza się możliwość odliczenia od podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych m.in.:

- a) kwoty wynagrodzenia wraz z VAT, pobranej przez notariusza za sporządzenie aktu notarialnego, obejmującego umowę spółki albo jej zmianę, jeżeli powoduje ona powiększenie majątku spółki albo podwyższenie kapitału zakładowego,
- b) opłaty sądowej związanej z zarejestrowaniem spółki w rejestrze przedsiębiorców lub zmianą wpisu w tym rejestrze dotyczącą wkładu do spółki albo kapitału zakładowego,

c) opłatę za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszenia o wpisach wymienionych w punkcie b).

Wyżej przedstawiona konstrukcja stanowi implementację art. 5 ustęp 1 pkt a) Dyrektywy 69/335/EWG, który wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym podatek naliczany jest od rzeczywistej wartości wszelkiego rodzaju aktywów wniesionych lub które mają być wniesione przez udziałowców, pomniejszonej o przyjęte zobowiązania lub wydatki poniesione przez spółkę w wyniku wniesienia wkładu. Natomiast wyżej wymieniony projektowany katalog zobowiązań, które mogą zmniejszyć podstawę opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych stanowi jednocześnie wąską implementację rozwiązania zawartego w art. 5 ustęp 1 pkt b), na podstawie którego podatek naliczony będzie mógł być pomniejszony o zobowiązania i wydatki, za które spółka jest finansowo odpowiedzialna.

Zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych są zgodne z Dyrektywą 1999/62/EWG i wprowadzają rozwiązanie, zgodnie z którym, w przypadku, gdy górna granica stawki podatku od środków transportowych będzie niższa od stawki minimalnej, wówczas rada gminy przyjmuje dla danego pojazdu stawkę minimalną określoną w ustawie.

Należy uznać, że przedłożony projekt ustawy ma charakter dostosowujący prawo polskie do prawa Unii Europejskiej, a zatem winien być przedmiotem postępowania określonego w Rozdziale 1c Działu II Regulaminu Sejmu.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH/ 3250 /03/DPE-ms

Warszawa, 3.10. 2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo RM-10-162-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotem projektowanej ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych jest z jednej strony dostosowanie przepisów ww. ustawy w zakresie opodatkowania podwyższenia kapitału do rozwiązań zawartych w Dyrektywie Rady 69/335/EWG, a drugiej strony rozwiązanie wprowadzające wyłączenie z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych umów sprzedaży i zamiany rzeczy, które w rozumieniu przepisów prawa celnego, stanowią towary wprowadzone do wolnego obszaru celnego lub składu celnego bądź objęte procedurą składu celnego. Poza tym przedłożona nowelizacja doprecyzowuje przepisy dotyczące opodatkowania nabycia gospodarstw rolnych.

II. Prawo wspólnotowe reguluje materię zawartą w projektowanej ustawie w zakresie opodatkowania podwyższenia kapitału w Dyrektywie Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 roku w sprawie podatków pośrednich od podwyższenia kapitału z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. WE L 249, 03.10.1969).

III. W projektowanym art. 6 ustęp 9 wprowadza się możliwość odliczenia od podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych m.in.:

a) kwoty wynagrodzenia wraz z VAT, pobranej przez notariusza za sporządzenie aktu notarialnego, obejmującego umowę spółki albo jej zmianę, jeżeli powoduje ona powiększenie majątku spółki albo podwyższenie kapitału zakładowego,

b) opłaty sądowej związanej z zarejestrowaniem spółki w rejestrze przedsiębiorców lub zmianą wpisu w tym rejestrze dotyczącą wkładu do spółki albo kapitału zakładowego,

c) opłatę za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszenia o wpisach wymienionych w punkcie b).

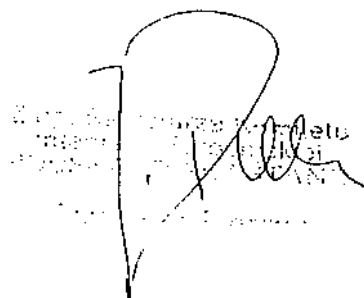
Wyżej przedstawiona konstrukcja stanowi implementację art. 5 ustęp 1 pkt a) Dyrektywy, który wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym podatek naliczany jest od rzeczywistej wartości wszelkiego rodzaju aktywów wniesionych lub które mają być wniesione przez udziałowców, pomniejszonej o przyjęte zobowiązania lub wydatki poniesione przez spółkę w wyniku wniesienia wkładu. Natomiast wyżej wymieniony projektowany katalog zobowiązań, które mogą zmniejszyć podstawę opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych stanowi jednocześnie wąską implementację rozwiązania zawartego w art. 5 ustęp 1 pkt b), na podstawie którego podatek naliczony będzie mógł być pomniejszony o zobowiązania i wydatki, za które spółka jest finansowo odpowiedzialna (przepis ten ma zastosowanie w przypadku przeniesienia rzeczywistego ośrodka zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej na zasadach określonych w art. 4 ustęp 1 punkt b, e, f, g, h Dyrektywy 69/355/EWG). Zaproponowane rozwiązanie nie jest sprzeczne z ww. przepisami Dyrektywy, jednakże możliwe jest także przyjęcie szerszego katalogu odliczeń od podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych, będącego odzwierciedleniem ogólnego sformułowania przyjętego w dyrektywie: „zobowiązań i wydatków, za które spółka jest finansowo odpowiedzialna”.

IV. Pozostałe rozwiązania zawarte w opiniowanej nowelizacji nie zawierają rozwiązań sprzecznych z prawem wspólnotowym. Projektowane zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych są zgodne z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe.

V. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie, na podstawie §10 ust. 4 i 5 Regulaminu pracy Rady Ministrów zwracam się o przekazanie do Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej tabelarycznego zestawienia przepisów prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu ustawy dostosowawczej i projektowanych przepisów prawa polskiego, do którego należy dołączyć polskie tłumaczenia przepisów prawa Unii Europejskiej wdrażanych projektowaną ustawą.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Raczko
Minister Finansów

Przepisy prawa Unii Europejskiej	Projektowane przepisy prawa polskiego
I. DYREKTYWA RADY z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (69/335 EWG) zmieniona przez - Dyrektywę Rady z dnia 7 listopada 1974 r. w sprawie podatków pośrednich od podwyższenia kapitału (74/553/EWG) - Dyrektywę Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (85/303/EWG) <i>Artykuł 1</i> Państwa Członkowskie naliczają podatek od wkładu kapitałowego do spółek kapitałowych, ujednoczony zgodnie z przepisami art. 2 i 9, zwany dalej „podatkiem kapitałowym”. <i>Artykuł 2</i> 1. Transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu podlegają opodatkowaniu jedynie w tym Państwie Członkowskim, na którego terytorium znajduje się rzeczywiste centrum zarządzania spółki kapitałowej w momencie przeprowadzania tych transakcji. 2. Jeśli rzeczywiste centrum zarządzania spółki kapitałowej znajduje się w państwie trzecim, a jej statutowa siedziba znajduje się w Państwie Członkowskim, transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu podlegają opodatkowaniu w tym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się statutowa siedziba.	Ustawa z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959, Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 121, poz. 1031 i Nr 199, poz. 1672 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 96, poz. 874 i Nr 137, poz. 1302) Art. 1. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: Art. 1 ust. 3 pkt 5 i pkt 6 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 1 projektu): „3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: ..... 5) „Państwo Członkowskie” – państwo będące członkiem Unii Europejskiej, ... 6) „podatek kapitałowy” – podatek, który zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego, pobierany jest od kapitału spółki kapitałowej lub od jego podwyższenia.” Art. 1 ust. 3 pkt 2 – 5 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 1 projektu): „3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: ..... 2) „spółka kapitałowa” – spółka: z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcyjna, 3) „siedziba spółki” – siedziba spółki określona w umowie (statucie) spółki, 4) „rzeczywisty ośrodek zarządzania” – miejsce, w której ma siedzibę organ zarządzający spółki kapitałowej, 5) „Państwo Członkowskie” – państwo będące członkiem Unii Europejskiej,

<i>Artykuł 3</i> 2. Do celów stosowania niniejszej dyrektywy, wszelkie inne spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawne prowadzące działalność skierowaną na zysk uważa się za spółki kapitałowe. Jednak Państwa Członkowskie mają prawo, do celów naliczenia podatku kapitałowego, nie uważać ich za takie spółki. <i>Artykuł 4</i> 1. Podatkowi kapitałowemu podlegają następujące operacje: a) utworzenie spółki kapitałowej; b) przekształcenie spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, która nie jest spółką kapitałową, w spółkę kapitałową; c) podwyższenie kapitału spółki kapitałowej poprzez wniesienie wkładów jakiegokolwiek rodzaju; d) podwyższenie majątku spółki kapitałowej poprzez wniesienie wkładów jakiegokolwiek rodzaju, jednak nie w zamian za udział w kapitale lub majątku spółki, lecz za prawa tego samego rodzaju jak te, które posiadają członkowie, takie jak prawo głosu, udział w zyskach lub udział w podziale nadwyżki powstałej po likwidacji spółki; e) przeniesienie z państwa trzeciego do Państwa Członkowskiego rzeczywistego centrum zarządzania spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, której statutowa siedziba znajduje się w państwie trzecim, i która, do celów naliczania podatku kapitałowego w tym Państwie Członkowskim jest uważana za spółkę kapitałową;	Art. 1 ust. 6 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 1 projektu): „6. Umowa spółki oraz jej zmiana podlega podatkowi, jeżeli w chwili dokonania czynności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się: 1) w przypadku spółki osobowej - siedziba tej spółki, 2) w przypadku spółki kapitałowej : a) rzeczywisty ośrodek zarządzania albo b) siedziba tej spółki - jeśli jej rzeczywisty ośrodek zarządzania nie znajduje się na terytorium żadnego z Państw Członkowskich, a jeżeli ośrodek ten znajduje się w takim państwie, gdy umowa spółki nie podlega podatkowi kapitałowemu w tym Państwie.” Art. 1 ust. 3 pkt 2 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 1 projektu): „3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: „2) spółka kapitałowa” – spółka: z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcyjna,” Art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. j) oraz pkt 2 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 1 projektu): „Art. 1 ust. 1. Podatkowi podlegają: 1) następujące czynności cywilnoprawne: j) umowy spółki (akty założycielskie), 2) zmiany umów wymienionych w pkt 1, jeżeli powodują one podwyższenie podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych,” Art. 1 ust. 4 pkt 2 - 4 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 1 projektu): „4. W przypadku umowy spółki za zmianę umowy uważa się: 2) przy spółce kapitałowej - wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki wkładu, którego wartość powoduje podwyższenie kapitału zakładowego, oraz dopłaty, 3) przekształcenie, podział lub łączenie spółek, jeżeli ich wynikiem jest zwiększenie majątku

f) przeniesienie z państwa trzeciego do Państwa Członkowskiego statutowej siedziby spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w państwie trzecim, i która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w tym Państwie Członkowskim za spółkę kapitałową; g) przeniesienie z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego rzeczywistego centrum zarządzania spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w tym drugim Państwie Członkowskim za spółkę kapitałową, natomiast w tym innym Państwie Członkowskim nie jest za taką uważana; h) przeniesienie z Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego statutowej siedziby spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w państwie trzecim, i która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w tym drugim Państwie Członkowskim za spółkę kapitałową, natomiast w tym innym Państwie Członkowskim nie jest za taką uważana.	spółki lub podwyższenie kapitału zakładowego, 4) przeniesienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzeczywistego ośrodka zarządzania spółki kapitałowej lub jej siedziby, jeżeli nie znajdowały się poprzednio na terytorium Państwa Członkowskiego, bądź jeśli znajdowały się w takim Państwie, jeżeli umowa spółki nie podlegała podatkowi kapitałowemu.” Art. 9 pkt 10 lit. h) i pkt 11 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 5 projektu): „10) pożyczki udzielane: ..... h) przez wspólnika (akcjonariusza) spółce kapitałowej, 11) umowy spółki: a) zawarte wskutek przekształcenia, podziału lub łączenia w części dotyczącej kapitału zakładowego, którego wartość przed dokonaniem czynności została opodatkowana podatkiem kapitałowym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) których skutkiem jest przeniesienie rzeczywistego ośrodka zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej z innego Państwa Członkowskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wartość kapitału spółki była opodatkowana podatkiem kapitałowym w Państwie Członkowskim,”
<i>Artykuł 5</i> 1. Podatek nalicza się: a) przy utworzeniu spółki kapitałowej, podwyższeniu kapitału lub zwiększeniu majątku spółki, jak określono w z art. 4 ust. 1 lit. a), c) i d): od rzeczywistej wartości aktywów jakiegokolwiek rodzaju wniesionych lub mających być wniesionymi przez członków, po pomniejszeniu o przyjęte zobowiązania i poniesione wydatki przez spółkę w następstwie każdego wkładu. Państwa Członkowskie mogą odłożyć naliczenie podatku kapitałowego do czasu wniesienia wkładów; b) w przypadku przekształcenia w spółkę kapitałową lub przeniesienia rzeczywistego centrum zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej, jak to określono w art. 4 ust. 1 lit. b), e), f), g) i h): od rzeczywistej wartości aktywów jakiegokolwiek rodzaju należących do spółki w momencie przekształcenia lub przeniesienia, pomniejszonej o zobowiązania i wydatki, za które spółka w tym czasie odpowiada; c) przy podwyższeniu kapitału w drodze	Art. 6 ust. 1 pkt 8 lit. a) - c) i lit f) oraz ust. 9 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 3 projektu): Art. 6. 1. Podstawę opodatkowania stanowi: .... „8) przy umowie spółki: a) przy zawarciu umowy – wartość wkładów wniesionych do majątku spółki albo wartość kapitału zakładowego, b) przy zmianie umowy – wartość wkładów powiększających majątek spółki albo wartość, o którą podwyższono kapitał zakładowy, c) przy dopłatach – kwota dopłat, ... f) przy przekształceniach spółek - wartość majątku wniesionego do spółki albo wartość kapitału zakładowego,” „9. Od podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 pkt 8, odlicza się:

kapitalizacji zysków, rezerw lub innych rezerw, jak określono w art. 4 ust. 2 lit. a): od wartości nominalnej takiego podwyższenia; <i>Artykuł 5 ust. 2 ww. Dyrektywy w brzmieniu nadanym Dyrektywą Rady z dnia 7 listopada 1974 r. w sprawie podatków pośrednich od podwyższenia kapitału (74/553/EWG)</i> „2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 lit. a) i b) Państwa Członkowskie mogą przyjąć jako podstawę opodatkowania podatkiem od podwyższenia kapitału rzeczywistą wartość subskrybowanych udziałów w spółce lub należących do każdego z udziałowców. Nie dotyczy to przypadków, w których wkłady dokonywane są wyłącznie w gotówce. W żadnym przypadku podstawa opodatkowania nie może być mniejsza od nominalnej sumy udziałów subskrybowanych w spółce lub należących do każdego z udziałowców”. 3. Suma, od której naliczany jest podatek w przypadku podwyższenia kapitału, nie obejmuje: - sumy aktywów należących do spółki kapitałowej, które są przeznaczone na podwyższenie kapitału, i które już zostały objęte podatkiem kapitałowym; <i>Artykuł 7 ust. 2 ww. Dyrektywy w brzmieniu nadanym Dyrektywą Rady z dnia 10 czerwca 1985 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (85/303/EWG)</i> 2. Państwa Członkowskie mogą zwolnić z podatku kapitałowego wszystkie operacje inne niż określone w ust. 1 lub naliczyć od nich podatek o jednolitej stawce nie przekraczającej 1%.	1) kwotę wynagrodzenia wraz z podatkiem od towarów i usług, pobraną przez notariusza za sporządzenie aktu notarialnego, obejmującego umowę spółki albo jej zmianę, jeżeli powoduje ona powiększenie majątku spółki albo podwyższenie kapitału zakładowego, 2) opłatę sądową związaną z zarejestrowaniem spółki w rejestrze przedsiębiorców lub zmianą wpisu w tym rejestrze dotyczącą wkładu do spółki albo kapitału zakładowego, 3) opłatę za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszenia o wpisach, o których mowa w pkt 2, 4) 5) wartość majątku spółki lub kapitału zakładowego, która w wyniku zawarcia umowy spółki lub jej zmiany w związku z przekształceniem, podziałem lub łączeniem spółek, była opodatkowana przed dokonaniem tych czynności, 6) kwoty dopłat w spółce kapitałowej, które były opodatkowane podatkiem od czynności cywilnoprawnych, a następnie zostały przeznaczone na podwyższenie kapitału zakładowego.” Art. 9 pkt 11 otrzymuje brzmienie „11) umowy spółki: a) zawarte wskutek przekształcenia, podziału lub łączenia w części dotyczącej kapitału zakładowego, którego wartość przed dokonaniem czynności została opodatkowana podatkiem kapitałowym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) których skutkiem jest przeniesienie rzeczywistego ośrodka zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej z innego Państwa Członkowskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wartość kapitału spółki była opodatkowana podatkiem kapitałowym w Państwie Członkowskim,” art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy otrzymuje brzmienie (art. 1 pkt 4 projektu): Art. 7 ust. 1. Stawki podatku wynoszą: „9) od umowy spółki 0,5 %.”.

II.

**DYREKTYWA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO i RADY
z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania
opłat za użytkowanie niektórych typów
infrastruktury przez pojazdy ciężarowe
(1999/62/WE).**

Artykuł 10

1. Dla potrzeb niniejszej Dyrektywy kursy wymiany EURO i walut krajowych Państw Członkowskich, które nie przyjęły EURO są kursami obowiązującymi w pierwszym dniu roboczym października i opublikowanymi w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Obowiązują one od dnia 1 stycznia kolejnego roku kalendarzowego.

2. W momencie corocznych dostosowań przeprowadzanych zgodnie z ust. 1, Państwa Członkowskie, które nie przyjęły EURO, mogą utrzymać w mocy wartości opłat wyrażone w walutach krajowych, jeżeli zamiana wartości wyrażonych w EURO spowodowałaby zmianę wartości wyrażonej w walucie krajowej niższą niż 5%.

**Ustawa z dnia 12 stycznia 1991r.
o podatkach i opłatach lokalnych
(Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200,
poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 110, poz. 1039)**

Art. 2.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 110, poz. 1039) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli górna granica stawki podatku, o której mowa w ust. 1 pkt 2, 4 lub 6, jest niższa od odpowiedniej stawki minimalnej, określonej w załącznikach nr 1-3 do ustawy, górnej granicy stawki nie uwzględnia się. W tym przypadku rada gminy uchwała stawkę podatku od środków transportowych dla poszczególnych rodzajów pojazdów w wysokości odpowiedniej stawki, określonej w załącznikach nr 1-3 do ustawy.”.

2) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art.20a. 1. W przypadku nieuchwalenia stawek podatków lub opłat lokalnych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w art. 10 ust. 1, w art. 14 pkt 1 oraz w art. 19 pkt 1 stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku nieuchwalenia stawek podatku od środków transportowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 lub 6, jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy - stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 do ustawy.”.

DYREKTYWA RADY

z dnia 17 lipca 1969 r.

dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału

(69/335 EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

celem tego Traktatu jest stworzenie unii gospodarczej o cechach podobnych do cech rynku krajowego, a jednym z istotnych warunków do osiągnięcia tego celu jest wspieranie swobodnego przepływu kapitału;

obowiązujące obecnie w Państwach Członkowskich podatki pośrednie od gromadzenia kapitału, to znaczy podatki naliczane od wkładu kapitałowego do spółek i przedsiębiorstw oraz opłata stemplowa od papierów wartościowych powodują nierówne traktowanie, podwójne opodatkowanie i dysproporcje, które zakłócają swobodny przepływ kapitału i dlatego powinny zostać usunięte w drodze ujednoczenia;

ujednoczenie podatków od gromadzenia kapitału musi być dokonane w taki sposób, aby konsekwencje dla budżetów Państw Członkowskich zostały zredukowane do minimum;

naliczanie przez Państwo Członkowskie opłaty stemplowej od papierów wartościowych z innych Państw Członkowskich, wprowadzanych do jego terytorium lub emitowanych na jego terytorium jest sprzeczne z koncepcją wspólnego rynku, którego cechy są cechami rynku krajowego; poza tym stało się oczywistym, że utrzymanie opłaty stemplowej od emisji papierów wartościowych w odniesieniu do pożyczek wewnętrznych i wprowadzenia lub emisji zagranicznych papierów wartościowych na rynku Państwa Członkowskiego jest zarówno niepożądane z ekonomicznego punktu widzenia jak i niezgodne z bieżącymi zmianami zachodzącymi w prawie podatkowym Państw Członkowskich w tej dziedzinie;

w tych okolicznościach wskazane jest zniesienie opłaty stemplowej od papierów wartościowych bez względu na pochodzenie tych papierów wartościowych i bez względu na to, czy pochodzą one z kapitału własnego spółki, czy z kapitału pożyczkowego;

¹ Dz.U. nr 119 z 3.07.1965, str. 2057/65.

² Dz.U. nr 134 z 23.07.1965, str. 2227/65.

koncepcja wspólnego rynku, którego cechy są cechami rynku krajowego zakłada, że podatek od gromadzenia kapitału w ramach wspólnego rynku przez spółkę lub przedsiębiorstwo może być naliczany tylko jednorazowo oraz że wysokość tego podatku powinna być identyczna we wszystkich Państwach Członkowskich, tak aby nie powodowała utrudnień w przepływie kapitału;

w związku z tym niezbędne jest ujednoczenie tego podatku, zarówno pod względem jego struktury, jak i stawek;

utrzymanie innych podatków pośrednich o takich samych cechach jak podatek kapitałowy lub opłaty stemplowej od papierów wartościowych może udaremnić cel środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie, w związku z czym te podatki powinny zostać zniesione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie naliczają podatek od wkładu kapitałowego do spółek kapitałowych, ujednoczony zgodnie z przepisami art. 2 i 9, zwany dalej „podatkiem kapitałowym”.

Artykuł 2

1. Transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu podlegają opodatkowaniu jedynie w tym Państwie Członkowskim, na którego terytorium znajduje się rzeczywiste centrum zarządzania spółki kapitałowej w momencie przeprowadzania tych transakcji.

2. Jeśli rzeczywiste centrum zarządzania spółki kapitałowej znajduje się w państwie trzecim, a jej statutowa siedziba znajduje się w Państwie Członkowskim, transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu podlegają opodatkowaniu w tym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się statutowa siedziba.

3. Jeśli statutowa siedziba i rzeczywiste centrum zarządzania spółki kapitałowej znajdują się w państwie trzecim, wniesienie kapitału trwałego lub kapitału obrotowego do oddziału znajdującego się w Państwie Członkowskim może być opodatkowane w Państwie Członkowskim, na którego terytorium znajduje się oddział.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy „spółki kapitałowe” to:

a) spółki na mocy prawa belgijskiego, niemieckiego, francuskiego, włoskiego, luksemburskiego i niderlandzkiego, znane pod następującymi nazwami, odpowiednio:

- société anonyme/naamloze vennootschap, Aktiengesellschaft, société anonyme, società per azioni, société anonyme, naamloze vennootschap;
- société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen, Kommanditgesellschaft auf Aktien, société en commandite par actions, società in

accomandita per azioni, société en commandite par actions, commanditaire vennootschap op aandelen;

- société de personnes à responsabilité limitée / personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, société à responsabilité limitée, società a responsabilità limitata, société à responsabilité limitée;
- b) każda spółka, przedsiębiorstwo, stowarzyszenie lub osoba prawna, których udziały w kapitale lub majątku mogą być przedmiotem transakcji na giełdzie;
- c) każda spółka, przedsiębiorstwo, stowarzyszenie lub osoba prawna prowadzące działalność skierowaną na zysk, których członkowie mają prawo zbytu swoich udziałów stronom trzecim bez uprzedniego upoważnienia oraz odpowiadają za długi spółki, przedsiębiorstwa lub osoby prawnej tylko do wysokości swoich udziałów.
2. Do celów stosowania niniejszej dyrektywy, wszelkie inne spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawne prowadzące działalność skierowaną na zysk uważa się za spółki kapitałowe. Jednak Państwa Członkowskie mają prawo, do celów naliczenia podatku kapitałowego, nie uważać ich za takie spółki.

Artykuł 4

1. Podatkowi kapitałowemu podlegają następujące operacje:
- a) utworzenie spółki kapitałowej;
 - b) przekształcenie spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, która nie jest spółką kapitałową, w spółkę kapitałową;
 - c) podwyższenie kapitału spółki kapitałowej poprzez wniesienie wkładów jakiegokolwiek rodzaju;
 - d) podwyższenie majątku spółki kapitałowej poprzez wniesienie wkładów jakiegokolwiek rodzaju, jednak nie w zamian za udział w kapitale lub majątku spółki, lecz za prawa tego samego rodzaju jak te, które posiadają członkowie, takie jak prawo głosu, udział w zyskach lub udział w podziale nadwyżki powstałej po likwidacji spółki;
 - e) przeniesienie z państwa trzeciego do Państwa Członkowskiego rzeczywistego centrum zarządzania spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, której statutowa siedziba znajduje się w państwie trzecim, i która, do celów naliczania podatku kapitałowego w tym Państwie Członkowskim jest uważana za spółkę kapitałową;
 - f) przeniesienie z państwa trzeciego do Państwa Członkowskiego statutowej siedziby spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w państwie trzecim, i która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w tym Państwie Członkowskim za spółkę kapitałową;

- g) przeniesienie z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego rzeczywistego centrum zarządzania spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w tym drugim Państwie Członkowskim za spółkę kapitałową, natomiast w tym innym Państwie Członkowskim nie jest za taką uważana;
 - h) przeniesienie z Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego statutowej siedziby spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w państwie trzecim, i która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w tym drugim Państwie Członkowskim za spółkę kapitałową, natomiast w tym innym Państwie Członkowskim nie jest za taką uważana.
2. Następujące operacje mogą podlegać podatkowi kapitałowemu:
- a) podwyższenie kapitału spółki kapitałowej w drodze kapitalizacji zysków lub rezerwy stałej lub tymczasowej;
 - b) zwiększenie majątku spółki kapitałowej w drodze świadczenia usług przez członka, które nie powodują zwiększenia kapitału spółki, ale powodują zmianę w prawach spółki bądź mogą zwiększyć wartość udziałów spółki;
 - c) zaciągnięcie pożyczki przez spółkę kapitałową, jeśli wierzyciel uprawniony jest do udziału w zyskach spółki;
 - d) zaciągnięcie pożyczki przez spółkę kapitałową u członka, współmałżonka lub dziecka członka, a także zaciągnięcie pożyczki u strony trzeciej, jeżeli jest ona gwarantowana przez członka, pod warunkiem, że takie pożyczki mają taką samą funkcję jak zwiększenie kapitału spółki.
3. Utworzenie spółki kapitałowej, w rozumieniu ust. 1 lit. a) nie obejmuje jakiejkolwiek zmiany aktu założycielskiego lub statutu spółki kapitałowej, w szczególności:
- a) przekształcenia spółki kapitałowej w inny rodzaj spółki kapitałowej;
 - b) przeniesienia z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego rzeczywistego centrum zarządzania spółki lub statutowej siedziby spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej, która, do celów naliczania podatku kapitałowego jest uważana w obu Państwach Członkowskich za spółkę kapitałową;
 - c) zmiany przedmiotu działalności spółki kapitałowej;
 - d) przedłużenia okresu istnienia spółki kapitałowej.

Artykuł 5

1. Podatek nalicza się:

- a) przy utworzeniu spółki kapitałowej, podwyższeniu kapitału lub zwiększeniu majątku spółki, jak określono w z art. 4 ust. 1 lit. a), c) i d): od rzeczywistej wartości aktywów jakiegokolwiek rodzaju wniesionych lub mających być wniesionymi przez członków, po pomniejszeniu o przyjęte zobowiązania i poniesione wydatki przez spółkę w następstwie każdego wkładu. Państwa Członkowskie mogą odłożyć naliczenie podatku kapitałowego do czasu wniesienia wkładów;
- b) w przypadku przekształcenia w spółkę kapitałową lub przeniesienia rzeczywistego centrum zarządzania lub statutowej siedziby spółki kapitałowej, jak to określono w art. 4 ust. 1 lit. b), e), f), g) i h): od rzeczywistej wartości aktywów jakiegokolwiek rodzaju należących do spółki w momencie przekształcenia lub przeniesienia, pomniejszonej o zobowiązania i wydatki, za które spółka w tym czasie odpowiada;
- c) przy podwyższeniu kapitału w drodze kapitalizacji zysków, rezerw lub innych rezerw, jak określono w z art. 4 ust. 2 lit. a): od wartości nominalnej takiego podwyższenia;
- d) przy podwyższeniu majątku spółki, jak to określono w art. 4 ust. 2 lit. b): od rzeczywistej wartości świadczonych usług, pomniejszonej o przyjęte zobowiązania i poniesione wydatki przez spółkę w następstwie świadczenia tych usług;
- e) w wypadku pożyczek, o których mowa w z art. 4 ust. 2 lit. c) i d): od wartości nominalnej zaciągniętej pożyczki.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. a), b) i c), suma, od której naliczany jest podatek nie może być jednak niższa niż rzeczywista wartość udziałów spółki przydzielonych lub należących do każdego członka, lub ich nominalna wartość, jeśli ta ostatnia jest wyższa od ich rzeczywistej wartości.

3. Suma, od której naliczany jest podatek w przypadku podwyższenia kapitału, nie obejmuje:

- sumy aktywów należących do spółki kapitałowej, które są przeznaczone na podwyższenie kapitału, i które już zostały objęte podatkiem kapitałowym;
- sumy zaciągniętych przez spółkę kapitałową pożyczek, które są zamieniane na udziały w spółce i które już zostały objęte podatkiem kapitałowym.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie może wyłączyć z podstawy opodatkowania, jak określono zgodnie z art. 5, sumę kapitału wniesionego przez członka z nieograniczoną odpowiedzialnością za zobowiązania spółki kapitałowej, jak również udział takiego członka w majątku spółki.

2. Jeśli Państwo Członkowskie zastosuje uprawnienia przewidziane w ust. 1, podatki kapitałowe podlegają:

- przeniesienie rzeczywistego centrum zarządzania spółki kapitałowej do innego Państwa Członkowskiego, które nie stosuje takiego uprawnienia;

- przeniesienie statutowej siedziby spółki kapitałowej, której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w państwie trzecim, do innego Państwa Członkowskiego, które nie stosuje takiego uprawnienia;
- każda transakcja, w następstwie której odpowiedzialność członka jest ograniczona do jego udziału w kapitale spółki, w szczególności jeśli ograniczenie odpowiedzialności jest wynikiem przekształcenia spółki kapitałowej w inny rodzaj spółki kapitałowej.

Podatek kapitałowy jest w takich przypadkach naliczany od wartości udziału w majątku spółki, który należy do członków z nieograniczoną odpowiedzialnością za zobowiązania spółki.

Artykuł 7

1. Do czasu wejścia w życie przepisów, które mają być przyjęte przez Radę zgodnie z ust. 2:

- a) stawka podatku kapitałowego nie może być wyższa niż 2% i niższa niż 1%;
- b) ta stawka zostanie zmniejszona o 50% lub więcej, jeżeli jedna lub kilka spółek kapitałowych przeniesie wszystkie swoje aktywa i pasywa, lub jedną bądź więcej gałęzi swojej działalności do jednej lub więcej spółek kapitałowych, które są w trakcie tworzenia lub już istnieją.

Zmniejszenie zależy od następujących warunków:

- rekompensatą za wkłady będzie wyłącznie przyznanie udziałów w spółce lub spółkach, chociaż Państwa Członkowskie mają prawo to zmniejszenie rozszerzyć na przypadki, w których rekompensatą za wkłady jest przyznanie udziałów w spółce lub spółkach oraz płatność gotówkowa nie przekraczająca 10% nominalnej wartości udziałów,
 - spółki biorące udział w operacji mają swoje rzeczywiste centrum zarządzania lub statutową siedzibę na terytorium Państwa Członkowskiego;
- c) stawka podatku kapitałowego może być zmniejszona do 0,50% do dnia 1 stycznia 1973 r. i do 1% począwszy od tej daty w przypadku utworzenia lub zwiększenia kapitału spółek holdingowych lub spółek inwestycyjnych, których jedynym celem jest posiadanie udziałów w innych przedsiębiorstwach, jak również zarządzanie i uzyskiwanie zysków z tych udziałów, pod warunkiem, że spółki takie nie prowadzą działalności przemysłowej lub handlowej na własną rękę i nie prowadzą przedsiębiorstwa handlowego otwartego dla ogółu.

2. W celu umożliwienia Radzie określenia wspólnych stawek podatku kapitałowego przed końcem okresu przejściowego, Komisja, przed dniem 1 stycznia 1971 r., przedłoży Radzie wniosek w tej sprawie.

3. W przypadku podwyższenia kapitału spółki zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c), po zmniejszeniu kapitału w następstwie poniesionych strat, stawka może zostać obniżona dla tej

części zwiększenia, która odpowiada zmniejszeniu kapitału, o ile takie podwyższenie nastąpi w ciągu czterech lat po zmniejszeniu kapitału.

4. Jeśli Państwo Członkowskie skorzysta z uprawnień przewidzianych w art. 4 ust. 2, podatek kapitałowy może być naliczony po obniżonej stawce.

Artykuł 8

Państwo Członkowskie może przyznać całkowite lub częściowe zwolnienie z podatku kapitałowego dla operacji określonych w art. 4 ust. 1 i 2, odnoszących się do:

- spółek kapitałowych, które są dostawcami usług publicznych, takich jak przedsiębiorstwa transportu publicznego, przedsiębiorstwa zapewniające obsługę portów, przedsiębiorstwa zaopatrujące w wodę, gaz lub elektryczność, jeżeli ich kapitał przynajmniej w połowie jest własnością państwa, władz regionalnych lub lokalnych;
- spółki kapitałowe, które zgodnie ze swoim statutem i faktycznie realizują wyłącznie i bezpośrednio cele kulturalne, dobroczynne, pomocy lub edukacyjne.

Artykuł 9

Niektóre rodzaje operacji lub spółek kapitałowych mogą być przedmiotem wyłączeń, obniżenia lub podwyższenia stawek, o ile przemawiają za tym względy sprawiedliwości podatkowej, względy społeczne, bądź też aby umożliwić Państwu Członkowskiemu właściwe postępowanie w szczególnych sytuacjach. Państwo Członkowskie, które zamierza zastosować takie środki, wnosi sprawę do Komisji we właściwym czasie, zgodnie z art. 102 Traktatu.

Artykuł 10

Oprócz podatku kapitałowego, Państwa Członkowskie nie naliczają żadnych podatków w odniesieniu do spółek, przedsiębiorstw, stowarzyszeń lub osób prawnych prowadzących działalność skierowaną na zysk w odniesieniu do:

- a) operacji, o których mowa w art. 4;
- b) wkładów, pożyczek lub świadczenia usług w ramach operacji, których mowa w art. 4;
- c) rejestracji lub jakiegokolwiek innych formalności wymaganych przed rozpoczęciem prowadzenia działalności gospodarczej, które mogą być wymagane od spółek, przedsiębiorstw, stowarzyszeń lub osób prawnych prowadzących działalność skierowaną na zysk ze względu na ich formę prawną.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie nie pobierają żadnego podatku od:

- a) tworzenia, emisji, dopuszczenia do notowania na giełdzie, wprowadzenia na rynek lub obrotu akcjami, obligacjami lub innymi papierami wartościowymi tego samego rodzaju, a także świadectwami udziałowymi, bez względu na osobę emitenta;

- b) pożyczek, łącznie z obligacjami państwowymi, zaciągniętych poprzez emisję obligacji lub innych zbywalnych papierów wartościowych, bez względu na osobę emitenta, lub jakichkolwiek związanych z tym formalności, ani od tworzenia, emisji, dopuszczenia do notowania na giełdzie, wprowadzenia na rynek lub obrotu tymi obligacjami lub innymi zbywalnymi papierami wartościowymi.

Artykuł 12

1. Niezależnie od art. 10 i 11, Państwa Członkowskie mogą naliczać:

- a) podatki od przeniesienia papierów wartościowych, o stawce zryczałtowanej bądź nie;
- b) podatki od przeniesienia, włączając w to podatek od wpisu do księgi wieczystej, od przeniesienia, na rzecz spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej prowadzących działalność w celu uzyskania zysku, przedsiębiorstwa lub nieruchomości położonych na ich terytorium;
- c) podatki od przeniesienia aktywów jakiegokolwiek rodzaju przekazanych spółce, przedsiębiorstwu, stowarzyszeniu lub osobie prawnej prowadzących działalność skierowaną na zysk, o ile przeniesienie tego majątku jest dokonywane w zamian za inną rekompensatę niż udziały w spółce;
- d) opłaty od ustanowienia, rejestracji lub skreślenia hipotek lub innych obciążeń gruntu lub innego majątku;
- e) podatki w formie opłat lub należności;
- f) podatek od wartości dodanej (VAT).

2. Opłaty i podatki określone w ust. 1 lit. b), c), d) i e) powinny być takie same, bez względu na to, czy rzeczywiste centrum zarządzania lub statutowa siedziba spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia lub osoby prawnej prowadzących działalność w celu uzyskania zysku znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego naliczającego opłaty lub podatki, czy też nie znajduje się na jego terytorium. Opłaty i podatki nie mogą być wyższe od tych, które stosuje się do podobnych operacji w Państwie Członkowskim, które je nalicza.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1972 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 14

Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 1969 r.

W imieniu Rady

H.J. WITTEVEEN

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 7 listopada 1974 r.

zmieniająca art. 5 ust. 2 dyrektywy 69/335/EWG dotyczącej podatków pośrednich od podwyższenia kapitału

(74/553/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG³ z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie podatków pośrednich od podwyższenia kapitału przewiduje, że w przypadkach wymienionych w ust. 1 lit. a), b) i c) kwota podlegająca opodatkowaniu nie powinna być mniejsza od rzeczywistej wartości udziałów subskrybowanych lub posiadanych przez każdego udziałowca, albo od nominalnej wartości tych udziałów, jeśli ta ostatnia jest wyższa od ich wartości rzeczywistej;

w niektórych powyższych przypadkach przyjęcie wartości rzeczywistej udziałów w spółce jako minimalnej podstawy opodatkowania nie odpowiada zasadom, na których oparte jest ujednoczenie podatku od podwyższenia kapitału i których celem jest wprowadzenie systemu, w którym podatek od podwyższenia kapitału jest naliczany tylko od transakcji stanowiących z prawnego punktu widzenia podwyższenie kapitału i tylko w takim zakresie, w jakim transakcje takie przyczyniają się do wzmocnienia potencjału ekonomicznego spółki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 69/335/EWG art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 lit. a) i b) Państwa Członkowskie mogą przyjąć jako podstawę opodatkowania podatkiem od podwyższenia kapitału rzeczywistą wartość subskrybowanych udziałów w spółce lub należących do każdego z

¹ Dz.U. nr C 76 z 3.07.1974, str. 9.

² Dz.U. nr C 109 z 19.09.1974, str. 35.

³ Dz.U. nr L 249 z 3.10.1969, str. 25.

udziałowców. Nie dotyczy to przypadków, w których wkłady dokonywane są wyłącznie w gotówce. W żadnym przypadku podstawa opodatkowania nie może być mniejsza od nominalnej sumy udziałów subskrybowanych w spółce lub należących do każdego z udziałowców”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 1974 r.

W imieniu Rady

A. JARROT

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 10 czerwca 1985 r.

zmieniająca dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału

(85/303/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

podatki pośrednie od gromadzenia kapitału zostały ujednoczone na szczeblu Wspólnoty dyrektywą 69/335/EWG⁴, zmienioną dyrektywą 74/553/EWG⁵; dyrektywa 73/80/EWG⁶ ustaliła wspólne stawki tych podatków;

konsekwencje gospodarcze podatku kapitałowego są niekorzystne dla łączenia i rozwoju przedsiębiorstw; takie konsekwencje są szczególnie szkodliwe przy obecnej koniunkturze gospodarczej, w której istnieje potrzeba uznania wspierania inwestycji za nadrzędny priorytet;

najlepszym rozwiązaniem w tym celu byłoby zniesienie podatku kapitałowego; utrata przychodów, które byłyby wynikiem podjęcia takich środków, jest nie do przyjęcia dla niektórych Państw Członkowskich; w związku z tym należy dać Państwom Członkowskim możliwość uzyskania zwolnienia z podatku kapitałowego lub nakładania go na wszystkie lub część operacji objętych jego zakresem, zakładając, że w jednym i tym samym Państwie Członkowskim musi być stosowana jednolita stawka podatku;

dla operacji podlegających obecnie zmniejszonej stawce podatku kapitałowego należy ustanowić obowiązkowe zwolnienie;

¹ Dz. U. nr C 267 z 6.10.1984, str. 5.

² Dz. U. nr C 46 z 18.02.1985, str. 77.

³ Dz. U. nr C 87 z 9.04.1985, str. 21.

⁴ Dz. U. nr L 249 z 3.10.1969, str. 25.

⁵ Dz. U. nr L 303 z 13.11.1974, str. 9.

⁶ Dz. U. nr L 103 z 18.04.1973, str. 15.

w dniu 1 lipca 1984 r. w Grecji nie było podatku kapitałowego; dlatego też należy przewidzieć możliwość wprowadzenia tego podatku w tym kraju, jak również zwolnienia z niego niektórych operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 69/335/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 ust. 2

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2. Następujące operacje mogą, w zakresie, w jakim były opodatkowane stawką 1% w dniu 1 lipca 1984 r., nadal podlegać podatkowi kapitałowemu.”

- na końcu dodaje się następujący akapit:

„jednakże Republika Grecka określi, które z wymienionych wyżej operacji zostaną objęte podatkiem kapitałowym.”

2. Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie zwolnią z podatku kapitałowego operacje, inne niż operacje określone w art. 9, które w dniu 1 lipca 1984 r. były zwolnione z podatku lub opodatkowane stawką 0,50% lub niższą.

Zwolnienie zależy od warunków, które w tamtym dniu były stosowane do przyznania zwolnienia lub, zależnie od okoliczności, nałożenia podatku według stawki 0,50% lub niższej.

Republika Grecka określi, które operacje zostaną zwolnione z podatku kapitałowego.

2. Państwa Członkowskie mogą zwolnić z podatku kapitałowego wszystkie operacje inne niż określone w ust. 1 lub naliczyć od nich podatek o jednolitej stawce nie przekraczającej 1%.

3. W przypadku podwyższenia kapitału spółki zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c), po zmniejszeniu kapitału spółki w następstwie poniesionych strat, ta część zwiększenia, która odpowiada zmniejszeniu kapitału może być objęta zwolnieniem, o ile takie podwyższenie nastąpi w ciągu czterech lat po zmniejszeniu kapitału.”

3. W art. 8 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem art. 7 ust. 1 Państwa Członkowskie mogą przyznać zwolnienie z podatku kapitałowego dla operacji określonych w art. 4 ust. 1 i 2, odnoszących się do:”.

Artykuł 2

Dyrektywa 73/80/EWG traci moc.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie przyjmą, przed dniem 1 stycznia 1986 r., środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 czerwca 1985 r.

W imieniu Rady

M. FIORET

Przewodniczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 czerwca 1999 r.

w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe

(1999/62/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1 i art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomicznego - Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) eliminacja zakłóceń konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami transportowymi w Państwach Członkowskich wywołuje konieczność dokonania harmonizacji systemów obciążeń oraz ustanowienia sprawiedliwych mechanizmów obciążania przewoźników kosztami infrastruktury;
- 2) cele te można osiągnąć tylko etapami;
- 3) osiągnięto już poziom harmonizacji systemów obciążeń poprzez przyjęcie dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktur podatku akcyzowego od olejów mineralnych⁵ oraz dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie ujednoczenia stawek podatku akcyzowego od olejów mineralnych⁶;
- 4) wyrokiem z dnia 5 lipca 1995 r. w sprawie C-21/94 Parlamentu Europejskiego przeciw Radzie⁷ Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich anulował dyrektywę Rady 93/89/EWG z dnia 25 października 1993 r. w sprawie nakładania przez Państwa Członkowskie podatków na niektóre pojazdy wykorzystywane do drogowego przewozu towarów oraz opłat za przejazd i opłat za korzystanie z niektórych rodzajów infrastruktury⁸ przy jednoczesnym zachowaniu skutków tej dyrektywy do czasu przyjęcia przez Radę nowej regulacji. Tym samym dyrektywa 93/89/EWG zostaje zastąpiona niniejszą dyrektywą;
- 5) w obecnych okolicznościach dostosowanie krajowych systemów obciążeń powinno ograniczać się do pojazdów komercyjnych posiadających z ładunkiem wagę brutto powyżej określonej wartości;

1 Dz.U. C 59 z 26.02.1997, str. 9.

2 Dz.U. C 206 z 7.07.1997, str. 17.

3 Opinia dostarczona dnia 3 czerwca 1999 r. (dotychczas nie publikowana w Dzienniku Urzędowym).

4 Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 1997 r. (Dz.U. C 286 z 22.09.1997, str. 217), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 stycznia 1999 r. (Dz.U. C 58 z 1.03.1999, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 1999 r. (dotychczas nie publikowana w Dzienniku Urzędowym).

5 Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/74/WE (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 46).

6 Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/74/WE. ECR 1995, I-1827.

7 Dz.U. L 36 z 9.02.1988, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/1/WE (Dz.U. L 40 z 17.02.1996, str. 1).

8 Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 32.

- 6) w tym celu należy ustanowić stawki minimalne dla podatków transportowych pobieranych przez Państwa Członkowskie lub jakichkolwiek innych podatków, które mogłyby je zastąpić;
- 7) należy zachęcać do użytkowania pojazdów nieniszczących dróg i emitujących mniejszą ilość zanieczyszczeń poprzez zróżnicowanie podatków lub opłat, pod warunkiem, że takie zróżnicowanie nie zakłóca funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- 8) stosowne jest, aby niektórym Państwom Członkowskim można było przyznać okres wyłączenia ze stosowania stawek minimalnych, tak aby umożliwić im dostosowanie się do poziomów wymaganych przez niniejszą dyrektywę;
- 9) niektóre krajowe przewozy o charakterze lokalnym posiadające niewielki wpływ na rynek transportowy Wspólnoty podlegają obecnie ulgowym stawkom podatku transportowego; w celu zapewnienia płynnego dostosowania, upoważnia się Państwa Członkowskie do ustanawiania tymczasowych odstępstw od stawek minimalnych;
- 10) Państwom Członkowskim zezwala się na stosowanie ulgowych stawek lub zwolnień z podatków transportowych w przypadku pojazdów, które nie wywierają wpływu na rynek transportowy Wspólnoty;
- 11) aby uwzględnić możliwość wystąpienia pewnych sytuacji specjalnych, należy ustanowić procedurę, na mocy której Państwom Członkowskim zezwala się na utrzymanie dalszych zwolnień i ulg;
- 12) istniejące zakłócenia konkurencji nie mogą zostać wyeliminowane jedynie poprzez harmonizację podatków lub akcyzy paliwowej. Jednakże, do czasu ustanowienia bardziej odpowiednich pod względem technicznym i ekonomicznym form obciążeń, można łagodzić te zakłócenia poprzez możliwość utrzymywania lub wprowadzania opłat za przejazd i/lub obciążeń użytkowników z tytułu korzystania z autostrad. Oprócz tego Państwa Członkowskie powinny mieć zezwolenie na pobieranie opłat za korzystanie z mostów, tuneli oraz przełęczy górskich;
- 13) z uwagi na specyficzne warunki panujące na niektórych szlakach alpejskich może być stosowne, aby Państwo Członkowskie nie stosowało systemu opłat za korzystanie z infrastruktury na dokładnie określonym odcinku swojej sieci autostradowej w celu umożliwienia stosowania opłaty związanej z infrastrukturą;
- 14) opłaty za przejazd i opłaty za korzystanie z infrastruktury nie powinny być dyskryminujące ani powodować nadmiernych formalności bądź tworzyć przeszkód na granicach wewnętrznych. Należy więc przedsięwziąć odpowiednie kroki w celu umożliwienia uiszczania opłat za przejazd i opłat za korzystanie z infrastruktury w każdym momencie i za pomocą różnych środków płatniczych;
- 15) stawki opłat za korzystanie z infrastruktury powinny być wyliczane w oparciu o czas trwania użytkowania danej infrastruktury oraz powinny być zróżnicowane pod względem kosztów jakie powodują pojazdy drogowe;
- 16) ulgowe stawki opłat za korzystanie z infrastruktury powinny być czasowo stosowane względem pojazdów zarejestrowanych w Grecji ze względu na trudności spowodowane sytuacją geopolityczną tego kraju;
- 17) w celu zapewnienia jednolitego stosowania opłat za korzystanie z infrastruktury oraz opłat za przejazd należy ustanowić pewne przepisy określające sposób ich stosowania, takie jak cechy charakterystyczne infrastruktury, do której się je stosuje, maksymalne poziomy niektórych stawek oraz inne ogólne warunki, które muszą zostać spełnione. Opłaty za przejazd wyliczane na podstawie średniej ważonej powinny być związane z kosztami budowy, eksploatacji oraz rozwoju danej sieci infrastruktury;
- 18) Państwa Członkowskie powinny być zdolne do przeznaczania na ochronę środowiska oraz na zrównoważony rozwój sieci transportowych pewnego procentu od wpływów uzyskanych z opłat za korzystanie z infrastruktury lub z opłat za przejazd, pod warunkiem że wartości tych opłat są wyliczane zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy;
- 19) zawarte w niniejszej dyrektywie wartości wyrażone w jednostkach waluty krajowej Państw Członkowskich, które przyjęły EURO zostały ustalone 1 stycznia 1999 r., kiedy wartość EURO została

określona zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2866/98 z dnia 31 grudnia 1998 r. w sprawie zamiany kursów walutowych pomiędzy EURO i walutami Państw Członkowskich, które przyjęły EURO⁹. Stosowne jest, aby Państwa Członkowskie, które nie przyjęły EURO dokonywały corocznej kontroli kwot zawartych w niniejszej dyrektywie w walutach krajowych i odpowiednio dostosowywały je w celu uwzględnienia zmian w kursach wymiany. Coroczne dostosowania kwot w walutach krajowych mogą nie być wymagane, jeżeli zmiana wynikająca z zastosowania nowych kursów wymiany jest poniżej pewnego poziomu procentowego;

- 20) należy stosować zasadę terytorialną. Dwa lub więcej Państw Członkowskich mogą współpracować dla wprowadzenia wspólnego systemu opłat za korzystanie z infrastruktury z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków dodatkowych;
- 21) zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza dyrektywa ogranicza się do minimum wymaganego dla osiągnięcia celów określonych w art. 5 ust. 3 Traktatu;
- 22) należy ustalić szczegółowy harmonogram kontroli przepisów niniejszej dyrektywy oraz, w razie konieczności, rozważenia dla nich środków dostosowawczych w celu wypracowania bardziej terytorialnego systemu obciążeń,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do podatków transportowych, opłat za przejazd oraz opłat za korzystanie z infrastruktury jakimi obłożone są pojazdy, zgodnie z definicjami zawartymi w art. 2.

Niniejsza dyrektywa nie dotyczy pojazdów wykonujących przewozy wyłącznie na nieuropejskich terytoriach Państw Członkowskich.

Nie dotyczy ona również pojazdów zarejestrowanych na Wyspach Kanaryjskich, w Ceucie i Melilli, na Azorach lub Maderze, wykonujących przewozy wyłącznie na tych terytoriach lub między tymi terytoriami oraz, odpowiednio, tymi terytoriami a Hiszpanią oraz Portugalią.

Artykuł 2

W rozumieniu niniejszej dyrektywy:

- a) „Autostrada” oznacza drogę specjalnie zaprojektowaną i wybudowaną dla ruchu pojazdów silnikowych, która nie obsługuje przylegających do niej posiadłości, oraz która:
 - (i) Za wyjątkiem specjalnych miejsc lub tymczasowych okoliczności, które to uniemożliwiają, posiada oddzielne jezdnie dla obydwu kierunków ruchu oddzielone od siebie nieprzeznaczonym do ruchu pasem rozdzielającym lub, wyjątkowo, w inny sposób.
 - (ii) Nie krzyżuje się na jednym poziomie z żadną drogą, linią kolejową, torami tramwajowymi lub drogą dla pieszych.
 - (iii) Jest odpowiednio oznaczona jako autostrada.
- b) „Opłata za przejazd” oznacza zapłatę kwoty w określonej wysokości za przejazd pojazdem odległości między dwoma punktami na infrastrukturze, o której mowa w art. 7 ust. 2. Kwota jest wyliczana w oparciu o przejechaną odległość oraz typ pojazdu.

⁹ Dz.U. L 359 z 31.12.1998, str. 1.

- c) „Opłata za korzystanie z infrastruktury” oznacza zapłatę kwoty w określonej wysokości dającą pojazdowi prawo do korzystania przez dany okres z infrastruktury, o której mowa w art. 7 ust. 2.
- d) „Pojazd” oznacza pojazd silnikowy, pojazd przegubowy lub zespół pojazdów, którego wyłącznym przeznaczeniem jest drogowy przewóz towarów, o maksymalnej dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 12 ton.
- e) „Pojazd EURO I” oznacza pojazd, spełniający parametry określone w wierszu A tabeli figurującej w części 8.3.1.1. zał. I do dyrektywy Rady nr 88/77/EWG z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie ujednoczenia przepisów Państw Członkowskich dotyczących działań, jakie należy podjąć, w celu przeciwdziałania emisji zanieczyszczeń gazowych i cząsteczkowych z silników dieslowskich przy korzystaniu z pojazdów¹⁰.
- f) „Pojazd EURO II” oznacza pojazd, spełniający parametry określone w wierszu B tabeli figurującej w części 8.3.1.1. zał. I do dyrektywy Rady nr 88/77/EWG.

ROZDZIAŁ II

Podatki od pojazdów samochodowych

Artykuł 3

1. W niniejszym artykule mowa jest o następujących podatkach od pojazdów samochodowych:
 - *Belgia:*
taxe de circulation sur les véhicules automobiles / verkeersbelasting op de autovoertuigen,
 - *Dania:*
vaegtafgift of motorkeretrajer m.v.,
 - *Niemcy:*
Kraftfahrzeugsteuer,
 - *Grecja:*
Τέλη κυκλοφορίας,
 - *Hiszpania:*
 - a) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica;
 - b) impuesto sobre actividades económicas (wyłącznie w odniesieniu do wartości obciążeń nałożonych na pojazdy silnikowe)
 - *Francja:*
 - a) taxe spéciale sur certains véhicules routiers;
 - b) taxe différentielle sur les véhicules a moteur,
 - *Irlandia:*
vehicle excise duty,

¹⁰ Dz.U. L 36 z 9.02.1988, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/1/WE (Dz.U. L 40 z 17.02.1996, str. 1).

- *Włochy:*
 - a) tassa automobilistica;
 - b) addizionale del 5% sulfa tassa automobilistica,
 - *Luksemburg:*

taxe sur les véhicules automoteurs,
 - *Holandia:*

motorrijtuigenbelasting,
 - *Austria:*

Kraftfahrzeugsteuer,
 - *Portugalia:*
 - a) imposto de camionagem;
 - b) imposto de circulação,
 - *Finlandia:*

varsianainen ajoneuvovero/egentlig fordonsskatt,
 - *Szwecja:*

fordonsskatt,
 - *Wielka Brytania:*
 - a) vehicle excise duty;
 - b) motor vehicles licence.
2. Państwa Członkowskie, które zastępują jakikolwiek podatek wymieniony w ust. 1 innym podatkiem tego samego rodzaju powiadamiają o tym Komisję, która wprowadza niezbędne zmiany.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie ustala procedury nakładania i pobierania podatków, o których mowa w art. 3.

Artykuł 5

Podatki, o których mowa w art. 3 są nakładane na pojazdy zarejestrowane w Państwach Członkowskich wyłącznie przez te państwa, w których pojazd jest zarejestrowany.

Artykuł 6

1. Bez względu na to, jaka jest struktura podatków, o których mowa w art. 3, Państwa Członkowskie ustanawiają stawki zapewniające, że stawka podatku dla każdej kategorii lub podkategorii pojazdów, o których mowa w zał. I nie jest niższa niż stawka minimalna zawarta w tym zał.

Przez dwa lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Grecji, Włochom, Portugalii i Hiszpanii zezwala się na stosowanie niższych stawek, lecz nie mniejszych niż 65% stawek minimalnych zawartych w zał. I.

2. Państwa Członkowskie mogą stosować stawki ulgowe i zwolnienia w stosunku do:

- a) Pojazdów wykorzystywanych dla potrzeb obronnych kraju lub obrony cywilnej, pojazdów wykorzystywanych przez straż pożarną i inne służby ratunkowe oraz przez policję, jak również pojazdów wykorzystywanych do utrzymania dróg.
 - b) Pojazdów, które jedynie okazjonalnie poruszają się po drogach publicznych Państw Członkowskich, w których są zarejestrowane, wykorzystywanych przez osoby fizyczne lub prawne, których podstawową działalnością nie jest przewóz towarów pod warunkiem, że przewozy wykonywane tymi pojazdami nie zakłócają konkurencji oraz z zastrzeżeniem zgody ze strony Komisji.
3. a) Rada, działając jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić Państwo Członkowskie do utrzymania dalszych zwolnień lub ulg w podatkach transportowych z powodów związanych z prowadzoną szczególną polityką społeczną i gospodarczą lub z infrastrukturą tego państwa. Takie zwolnienia lub ulgi mogą być stosowane jedynie względem pojazdów, które są zarejestrowane w danym Państwie Członkowskim oraz wykonują przewozy wyłącznie na dokładnie określonej części terytorium tego państwa.
- b) Każde Państwo Członkowskie, które zamierza utrzymać takie zwolnienia lub ulgi informuje o tym Komisję i przesyła jej również wszelkie niezbędne informacje. W w terminie jednego miesiąca Komisja informuje inne Państwa Członkowskie o proponowanych zwolnieniach i ulgach.

Uznaje się, że Rada wydała zezwolenie na utrzymanie proponowanych zwolnień i ulg jeżeli w terminie dwóch miesięcy od daty poinformowania innych Państw Członkowskich, zgodnie z ust. 1 ani Komisja, ani żadne Państwo Członkowskie nie zażądały zbadania sprawy przez Radę.

4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, jak również art. 6 dyrektywy Rady nr 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych przepisów dla niektórych rodzajów transportu kombinowanego towarów pomiędzy Państwami Członkowskimi¹¹, Państwa Członkowskie mogą nie przyznać zwolnień lub ulg z tytułu podatków, o których mowa w art. 3, jeśli prowadziłyby to do obniżenia płaconych podatków poniżej stawek minimalnych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III

Oplaty za przejazd oraz opłaty za korzystanie z infrastruktury

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać opłaty za przejazd i/lub opłaty za korzystanie z infrastruktury na warunkach zawartych w ust. 2-10.
2. a) Opłaty za przejazd i opłaty za korzystanie z infrastruktury są nakładane jedynie na użytkowników autostrad lub innych dróg wielopasmowych o charakterystykach zbliżonych do autostrad lub na użytkowników mostów, tuneli oraz przełęczy górskich.
- Jednakże, w Państwie Członkowskim, które nie posiada sieci autostrad lub dróg dwujezdniowych o podobnych charakterystykach opłaty za przejazd i opłaty za korzystanie z infrastruktury można nakładać na użytkowników dróg, które z technicznego punktu widzenia są najwyższej kategorii.
- b) Po konsultacjach z Komisją i zgodnie z procedurą ustaloną decyzją Rady z dnia 21 marca 1962 r. w sprawie zawarcia procedury dla wstępnego badania i konsultacji w odniesieniu do niektórych ustaw, rozporządzeń oraz przepisów administracyjnych dotyczących transportu, proponowanych w Państwach Członkowskich¹²:
- (i) Opłaty za przejazd oraz opłaty za korzystanie z infrastruktury można również nakładać na użytkowników innych odcinków głównych sieci drogowych, a w szczególności

¹¹ Dz.U. L 368 z 17.12.1992, str. 38.

¹² Dz.U. 23 z 3.04.1962, str. 720/62. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 73/402/EWG (Dz.U. L 347 z 17.12.1973, str. 48).

- w przypadku, gdy uzasadniają to względy bezpieczeństwa,
 - w Państwie Członkowskim, które na większości swojego terytorium nie posiada jednolitej sieci autostrad lub dróg dwujezdniowych o podobnych parametrach, w tej części kraju, ale jedynie na drogach wykorzystywanych w międzynarodowym i międzyregionalnym ciężkim transporcie rzeczy pod warunkiem, że nasilenie ruchu oraz zagęszczenie ludności nie stanowią ekonomicznego uzasadnienia dla budowy autostrad lub dróg dwujezdniowych o podobnych charakterystykach.
- (ii) Państwa Członkowskie, których to dotyczy, mogą zawierać w tym zakresie specjalne porozumienia dotyczące obszarów przygranicznych.
- (iii) Austria może zwolnić z austriackiej opłaty za korzystanie z infrastruktury na odcinku autostrady pomiędzy Kufstein i Brenner.

3. W tym samym czasie nie można na ten sam odcinek drogi nałożyć opłat za przejazd i opłat za korzystanie z infrastruktury. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nałożyć opłaty za przejazd na sieci dróg również w miejscach, gdzie za korzystanie z mostów, tuneli oraz przełęczy górskich pobierane są opłaty za korzystanie z infrastruktury.

4. Opłaty za przejazd oraz opłaty za korzystanie z infrastruktury nie mogą być dyskryminujące bezpośrednio ani pośrednio, ze względu na narodowość przewoźnika ani ze względu na pochodzenie lub miejsce docelowe pojazdu.

5. Opłaty za przejazd oraz opłaty za korzystanie z infrastruktury należy stosować, pobierać i kontrolować ich uiszczanie w sposób stwarzający jak najmniej utrudnień w swobodnym ruchu i pozwalający na uniknięcie jakichkolwiek obowiązkowych kontroli lub zatrzymania pojazdów w momencie przekraczania wewnętrznych granic Wspólnoty. W tym celu Państwa Członkowskie współpracują w ustanawianiu metod umożliwiających przewoźnikom wnoszenie opłat za korzystanie z infrastruktury 24 godziny na dobę, przynajmniej w głównych punktach sprzedaży, za pomocą wszystkich powszechnie przyjętych środków płatniczych, na obszarze i poza obszarem Państw Członkowskich, w których opłaty te są stosowane. Państwa Członkowskie zapewniają odpowiednie instalacje w punktach wnoszenia opłat za przejazd oraz opłat za korzystanie z infrastruktury przy jednoczesnym utrzymaniu zwykłych norm bezpieczeństwa ruchu drogowego.

6. Państwo Członkowskie może zastrzec, że zarejestrowane w nim pojazdy podlegają opłatom za korzystanie z infrastruktury na całej sieci dróg leżącej na terytorium tego państwa.

7. Państwa Członkowskie, których to dotyczy, ustalają wysokość opłat za korzystanie z infrastruktury wraz z kosztami administracyjnymi dla wszystkich kategorii pojazdów na poziomie nie wyższym niż maksymalne stawki ustalone w zał. II.

1 lipca 2002 r., a następnie raz na dwa lata, dokonuje się weryfikacji maksymalnych stawek. W razie konieczności Komisja składa propozycje wprowadzenia odpowiednich dostosowań, a Parlament Europejski oraz Rada działają na podstawie tych propozycji podejmują działania, zgodnie z warunkami ustanowionymi w Traktacie.

W terminie dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie stosujące opłaty za korzystanie z infrastruktury stosują 50% ulgę w stawkach opłat za korzystanie z infrastruktury dla pojazdów zarejestrowanych w Grecji ze względu na sytuację geopolityczną tego kraju. Co roku Komisja może wydawać decyzje przedłużające stosowanie ulgi przez Państwa Członkowskie.

8. Stawki opłat za korzystanie z infrastruktury są proporcjonalne do czasu trwania korzystania z infrastruktury.

Państwo Członkowskie może stosować wobec pojazdów zarejestrowanych na jego terytorium wyłącznie stawki roczne.

9. Opłaty za przejazd wyliczane na podstawie średniej ważonej powiązane są z kosztami budowy, eksploatacji oraz rozwoju danej sieci infrastruktury.

10. Nie naruszając przepisów dotyczących opłat za przejazd wyliczanych na podstawie średniej ważonej, o których mowa w ust. 9, Państwa Członkowskie mogą uzależniać stawki tych opłat od:

- a) klasyfikacji pojazdów według emisji spalin, pod warunkiem że żadna opłata za przejazd nie będzie wyższa o więcej niż 50% od opłaty za przejazd pobieranej od pojazdów ekwiwalentnych spełniających najsurowsze normy emisji spalin;
- b) pory dnia, pod warunkiem że żadna opłata za przejazd nie jest wyższa o więcej niż 100% od opłaty za przejazd pobieranej w najtańszej porze dnia.

Wszelkie różnicowanie w pobieraniu opłat za przejazd pod względem klasyfikacji pojazdów według emisji spalin będą proporcjonalne w stosunku do celu, do jakiego dąży dane Państwo Członkowskie.

Artykuł 8

1. Dwa lub więcej Państw Członkowskich może współpracować przy wprowadzaniu wspólnego systemu opłat za korzystanie z infrastruktury stosowanego na ich terytoriach traktowanych jako całość. W takim przypadku Państwa Członkowskie obowiązane są zapewnić bliską współpracę z Komisją, a także obowiązane są do współpracy w zakresie funkcjonowania tego systemu oraz ewentualnej jego zmiany.

2. Oprócz warunków, o których mowa w art. 7, wspólny system powinien spełniać następujące kryteria:

- a) Państwa Członkowskie ustalają wspólne stawki opłat za korzystanie z infrastruktury na poziomie nie wyższym niż stawki maksymalne, o których mowa w art. 7 ust. 7;
- b) uiszczanie wspólnych opłat za korzystanie z infrastruktury daje dostęp do sieci infrastruktury określonej przez uczestniczące w systemie Państwa Członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 2;
- c) do wspólnego systemu mogą przyłączać się inne Państwa Członkowskie;
- d) uczestniczące w systemie Państwa Członkowskie opracowują skalę proporcji, według której każde z nich na sprawiedliwych zasadach uczestniczy w dochodach pochodzących z opłat za korzystanie z infrastruktury.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 9

1. Niniejsza dyrektywa nie stanowi dla Państw Członkowskich przeszkody w stosowaniu następujących podatków i opłat:

- a) specjalnych podatków lub opłat,
 - pobieranych przy rejestracji pojazdów lub
 - nakładanych na pojazdy lub ładunki o ponadnormatywnych masach lub wymiarach;
- b) opłat parkingowych oraz specjalnych opłat od poruszania się pojazdów po obszarach miejskich;
- c) opłat regulacyjnych mających w szczególności przeciwdziałać tworzeniu w określonych porach dnia i miejscach zatorów.

2. Niniejsza dyrektywa nie stanowi również dla Państw Członkowskich przeszkody w przeznaczaniu na ochronę środowiska oraz na zrównoważony rozwój sieci transportowych pewnego procentu od kwoty wpływów uzyskanych z opłat za korzystanie z infrastruktury lub z opłat za przejazd, pod warunkiem że wartości tych opłat są wyliczane zgodnie z przepisami art. 7 ust. 7 i 9.

Artykuł 10

1. Dla potrzeb niniejszej dyrektywy kursy wymiany EURO i walut krajowych Państw Członkowskich, które nie przyjęły EURO są kursami obowiązującymi w pierwszym dniu roboczym października i opublikowanymi w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich. Obowiązują one od 1 stycznia kolejnego roku kalendarzowego.

2. W momencie corocznych dostosowań przeprowadzanych zgodnie z ust. 1, Państwa Członkowskie, które nie przyjęły EURO, mogą utrzymać w mocy wartości opłat wyrażone w walutach krajowych, jeżeli zamiana wartości wyrażonych w EURO spowodowałaby zmianę wartości wyrażonej w walucie krajowej niższą niż 5%.

Artykuł 11

1. W terminach, o których mowa w art. 7 ust. 7 akapit drugi, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie z realizacji niniejszej dyrektywy, biorąc pod uwagę postęp technologiczny oraz zwiększające się zatory w ruchu.

2. Nie później niż sześć miesięcy przed upływem terminów, o których mowa w ust. 1 Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informacje niezbędne do sporządzenia wyżej wymienionego sprawozdania.

3. Państwa Członkowskie, które wprowadzają elektroniczny system opłat za przejazd oraz opłat za korzystanie z infrastruktury współpracują ze sobą w celu osiągnięcia odpowiedniego poziomu interoperacyjności.

Artykuł 12

1. Do 1 lipca 2000 r. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

W przypadku wprowadzenia w życie przez Państwa Członkowskie wspomnianych środków, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie określonym niniejszą dyrektywą. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 czerwca 1999 r.

<i>W imieniu Parlamentu Europejskiego</i> J. M. GIL-ROBLES <i>Przewodniczący</i>	<i>W imieniu Rady</i> F. MÜNTEFERING <i>Przewodniczący</i>

ZALĄCZNIK I

MINIMALNE STAWKI PODATKU POBIERANEGO OD POJAZDÓW

Pojazdy silnikowe

Liczba osi i maksymalna dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Minimalna stawka podatku (w EURO rocznie)	
Nie mniej niż	Mniej niż	Oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub z zawieszeniem uznanym za równoważne ¹	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
Dwie osie			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
Trzy osie			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
Cztery osie			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

¹ Zawieszenie uznane za równoważne zgodnie z definicją zawartą w zał. II do dyrektywy Rady nr 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustalającej maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalny dopuszczalny ciężar w ruchu międzynarodowym dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się wewnątrz terytorium Wspólnoty (Dz.U. WE nr L 235, z 17.09.1996, str. 59).

ZESPOŁY POJAZDÓW (POJAZDY PRZEGUBOWE ORAZ POCIĄGI DROGOWE)

Liczba osi i maksymalna dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Minimalna stawka podatku (w EURO rocznie)	
Nie mniej niż	Mniej niż	Oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub z zawieszeniem uznanym za równoważne ¹³	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
2 + 1 osie			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307
2 + 2 osie			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204

Liczba osi i maksymalna dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Minimalna stawka podatku (w EURO rocznie)	
Nie mniej niż	Mniej niż	Oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub z zawieszeniem uznanym za równoważne ¹³	Inne systemy zawieszenia osi jezdnych
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
2 + 3 osie			
36	38	370	515
38	40	515	700
3 + 2 osie			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
3 + 3 osie			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	535

ZAŁĄCZNIK II

**MAKSYMALNE WYSOKOŚCI OPŁAT UŻYTKOWNIKÓW ŁĄCZNIE Z KOSZTAMI
ADMINISTRACYJNYMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 7**

Rocznie

	<i>maksymalnie trzy osie</i>	<i>minimalnie cztery osie</i>
NIE – EURO	960	1 550
EURO I	850	1 400
EURO II i czystsze	750	1 250

Miesięcznie i tygodniowo

Maksymalne stawki opłaty miesięcznej i tygodniowej są proporcjonalne do czasu trwania użytkowania infrastruktury.

Dziennie

Dzienna stawka jest równa dla wszystkich kategorii pojazdów i wynosi 8 EUR.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ZMIANIE USTAWY O PODATKU OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH
ORAZ O ZMIANIE USTAWY O PODATKACH I OPŁATACH LOKALNYCH

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 30 września 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „Podatki”

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 3 października 2003 r.
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: 1. Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału2. Dyrektywa Rady 74/553/EWG z dnia 7 listopada 1974 r. zmieniająca art. 5 ust. 2 dyrektywy 69/335/EWG w sprawie podatków pośrednich od podwyższenia kapitału3. Dyrektywa Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniająca dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału4. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe